

Arrest

nr. 218 567 van 20 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 7 september 2015, verklaarde er zich op 8 september 2015 een eerste maal vluchteling.

1.2. Bij 's Raads arrest nr. 201 209 van 16 maart 2018 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 10 april 2018 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 4 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 4 oktober 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, I.B., bent een Afghaan van Pashtoun origine behorend tot de Babakarkhel stam. U bent een soennitische moslim en uw moedertaal is Pashtou.

In uw eerste verzoek om internationale bescherming beweerde u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 27 februari 2017 het volgende.

U woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan ononderbroken in uw dorp Tizin gelegen in het district Surobi behorend tot de provincie Kabul. In Afghanistan hebt u acht jaar lang gestudeerd. U werd door de taliban onder druk gezet om mee te doen aan de jihad. Uw vader ging hier niet mee akkoord. U ging samen met hem naar het districtshuis om hierover klacht in te dienen. Enkele dagen later kwamen de regeringstroepen naar uw dorp en begonnen ze aan een gevecht met de plaatselijke taliban. Hierbij ging één talibanlid dood, enkele andere talibanleden raakten verwond en enkelen werden gearresteerd. Vervolgens werd u door de taliban beschuldigd van spionage. Ze waren op zoek naar u. Omdat ze u niet vonden, hebben ze uw vader als wraakactie vermoord. Hierop verliet u op 29 november 2013 Afghanistan. Uw reis naar België duurde ongeveer 22 maanden. Onderweg bleef u ongeveer een jaar in Griekenland waar u illegaal werkte. U diende daar echter geen verzoek om internationale bescherming in omdat u het geen goed land vond om papieren te krijgen. Op 7 september 2015 kwam u uiteindelijk in België aan waar u de volgende dag uw verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw taskara, de taskara van uw vader, een klachtbrief en twee enveloppes waarin deze documenten verstuurd werden neer.

Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd op 11 mei 2017 door het CGVS afgewezen zowel betreffende de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wegens gebrek aan geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). In haar arrest nr. 201209 dd. 16 maart 2018 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Op 10 april 2018 diende u uw tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze werd ontvankelijk verklaard door het CGVS op 22 mei 2018. U beweert dat de verklaringen die u in het kader van uw eerste verzoek hebt afgelegd, valselijk waren. Zo zou u een Afghaanse burger zijn die geboren werd in Pakistan en steeds in Pakistan heeft gewoond als vluchteling. Uw familie zou evenwel stammen uit Tizin in Surobi, provincie Kabul. U zou slechts één keer in Afghanistan geweest zijn. Naast uw verblijfplaatsen zou u ook gelogen hebben over uw leeftijd, asielaanvraag, familiesamenstelling, onderwijsniveau, vertrekdatum- en uw reisweg naar België. U wilt niet terugkeren naar Pakistan omdat u daar als Afghaan gediscrimineerd wordt. U vreest terugkeer naar Afghanistan omdat u Pashtou mengt met Urdu woorden en omdat Afghanen dat niet graag horen. Ze zouden u kunnen verdenken van spionage. Bovendien kent u het land en de cultuur niet goed en vreest u daar geen werk te zullen vinden.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw nieuwe taskara, een kopie van de identificatiepagina van uw Afghaans paspoort, geboortecertificaten van uw broer en uw zus, attesten van verschillende opleidingen die u hebt gevolgd in Pakistan, de vluchtelingenkaarten van uw familieleden en de kopie van uw vluchtelingenkaart uit Pakistan, acht foto's waarop u afgebeeld zou staan in Pakistan en twee enveloppes waarin deze documenten opgestuurd werden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u voor uw komst naar België in Pakistan woonde dient uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade beoordeeld te worden ten opzichte van het land waarvan u de nationaliteit bezit, in casu Afghanistan. Op basis van uw verklaringen heeft u echter niet aangetoond een gegronde persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging te hebben ten opzichte van het land van uw nationaliteit, met name Afghanistan.

U geeft tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming toe niet de waarheid te hebben verteld in uw eerste verzoek aangaande uw vluchtmotieven.

Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming beweerde u afkomstig te zijn uit het dorp Tizin gelegen in het zuiden van het district Surobi van de provincie Kabul. U zou daar uw volledige leven hebben gewoond. Voor uw vertrek naar België zou u echter problemen gekend hebben met de plaatselijke taliban waarna u genoodzaakt werd om het land te ontvluchten op 29 november 2013. U kwam op 7 september 2015 in België aan.

De bovenstaande gegevens die u zowel op het CGVS als bij de RvV initieel aanvoerde, zouden echter valselijk zijn, verklaarde u bij uw tweede verzoek (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). U zou in Haripur Hazara Kamp in Khyber Pakhtunkhwa, Pakistan zijn geboren waar u samen met uw familie heel uw leven heeft gewoond voor uw komst naar België. U zou slechts een keer in uw regio in Afghanistan zijn geweest om uw taskara te laten opstellen. U zou Pakistan hebben verlaten omwille van de slechte behandeling die Afghanen daar ervaren. Uw problemen met de taliban, die reeds ongeloofwaardig werden verklaard door het CGVS in uw eerste verzoek, zouden nooit zijn voorgekomen. Documenten die u had neergelegd ter staving van deze feiten zouden dus vervalst zijn. In Pakistan zou u uw middelbare studies afgewerkt hebben in tegenstelling tot uw eerdere bewering dat u slechts acht jaar gestudeerd zou hebben in Afghanistan. U zou in totaal vijf broers en vier zussen hebben in tegenstelling tot uw initiële bewering slechts drie broers te hebben. U zou Pakistan op 5 juli 2015 hebben verlaten, terwijl u eerder verklaarde dat u Afghanistan op 29 november 2013 verliet. Dat u een jaar in Griekenland heeft gewerkt zou ook niet kloppen volgens uw gewijzigde verklaringen. U zou ook een valse geboortedatum hebben aangegeven in België. Terwijl u zich bij uw aankomst in België voordeed als 16 jaar en 8 maand oud, zou u toen eigenlijk 21 jaar oud zijn geweest. Heden bent u 24 jaar oud. Overigens beweerde u nooit een paspoort te hebben gehad terwijl u in onderhavig verzoek een kopie van de identificatiepagina van uw Afghaanse paspoort neerlegt (Verklaring Volgend Verzoek). Aldus dient te worden vastgesteld dat u op tal van aspecten (geboortedatum, geboorteplaats, eerdere verblijfplaatsen, familiesamenstelling, asielrelaas, documenten, scholingsniveau, vertrekdatum uit uw land en reisweg naar België) bewust valse verklaringen heeft afgelegd om de Belgische asielinstantie te misleiden, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Pas nadat uw eerste verzoek zowel door het CGVS als door de RvV werd afgewezen, hebt u uw verklaringen aangepast. U hebt er ook niet voor teruggedeinsd om deze valse verklaringen te staven in het kader van uw beroepsprocedure voor de RvV.

Heden verklaart u een terugkeer naar Afghanistan te vrezen om de volgende redenen: (1) u mengt Pashtou met Urdu woorden en hebt een Pakistaans accent. De Afghanen zouden dat niet graag horen. Ze zouden u kunnen verdenken van spionage; (2) u kent Afghanistan en de Afghaanse cultuur niet goed omdat u maar één keer kort in Afghanistan was geweest; (3) u hebt daar in Afghanistan geen huis noch eigendom; (4) u zou daar geen werk kunnen vinden; (5) u vreest ook de taliban en algemene onveiligheid.

Na grondige analyse van uw verklaringen en alle gegevens uit uw dossier dient echter te worden besloten dat uw vrees t.o.v. Afghanistan niet gegrond is en dat uw terugkeer naar Afghanistan redelijk is, hoewel u beweerde daar nooit te hebben gewoond. Dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst, dat u nog nooit gewoond heeft in uw land van nationaliteit, kan niet automatisch leiden tot de beoordeling dat uw terugkeer naar dat land onredelijk is. In casu blijkt u nog steeds over een netwerk in Afghanistan te beschikken, waarmee u in contact bent en dat u kan steunen bij een terugkeer. Uw maternale oom en diens gezin wonen in uw dorp Tizin. Met uw maternale oom bent u nog steeds in contact vanuit België. Zowel in het kader van uw eerste als van uw tweede verzoek hebt u aan hem documenten opgevraagd, hetgeen hij dan per post opgestuurd heeft uit Afghanistan. Om vlotter te kunnen telefoneren met u, komt hij zelfs naar het centrum van het district waar een betere signaalontvangst mogelijk is. Toen u enkele jaren geleden naar uw regio ging om uw taskara te laten opstellen, hebt u ook bij hem gelogeed. Uw intussen overleden vader ging vroeger ook regelmatig terug naar Afghanistan om deel te nemen aan trouwfeesten, begrafenissen, om zijn gronden te bezoeken of om zijn taskara te laten maken. Dan logeerde hij ook bij uw maternale oom (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Aldus kan vastgesteld worden dat u met uw oom een goede vertrouwensband hebt, waarbij kan aangenomen worden dat uw oom u bijgevolg kan helpen om u in uw regio van herkomst te vestigen. Naast uw oom en diens gezin blijkt u ook in contact te zijn met nog andere mensen die in Surobi wonen, van wie u informatie vergaarde over die regio om zich te kunnen voordoen als iemand rechtstreeks afkomstig van deze regio zoals u deed tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). U verklaarde ook nog dat heel uw stam naar Pakistan verhuisde tijdens de oorlog in de jaren '80. Een deel daarvan zou al teruggekeerd zijn naar Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Zelfs in België zou u in contact zijn met mensen uit Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Uw verloofde die in Pakistan woont, zou ook afkomstig zijn uit Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Aldus dient te worden besloten dat u bij terugkeer op een uitgebreid netwerk, zoals uw stamleden, kan rekenen dat uw hervestiging in uw regio kan vergemakkelijken.

Hierbij aansluitend dient te worden toegevoegd dat uw familie ongeveer dertig jaar geleden naar Pakistan zou zijn verhuisd omwille van de bombardementen die voorkwamen tijdens de Sovjet-Russische invasie van Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Deze motieven hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie. Er was echter geen sprake van een persoonlijke vervolging of een persoonlijke bedreiging van uw familieleden. Bijgevolg ging uw vader die in 2013 overleed, regelmatig terug naar Afghanistan, hetgeen ook aantoont dat hij geen vrees voor terugkeer had t.o.v. Afghanistan. Uzelf ging ook naar Afghanistan om uw taskara te laten opstellen, hetgeen uw vrees voor uw land van nationaliteit tegenspreekt.

Voorts, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Afghanen in het buitenland nauw contact onderhouden met verwanten in Afghanistan, dat bevestigde u door middel van uw verklaringen. Dat betekent dat alleenstaande Afghaanse mannen bij hun terugkeer naar Afghanistan over het algemeen kunnen rekenen op hun bestaande netwerk in het land. Het uitgebreide familiale netwerk kan beschouwd worden als een economische eenheid waarbinnen de mannen van de familiegroep leden van hun netwerk ondersteunen. Niet alleen kunnen Afghaanse mannelijke individuen rekenen op hun familienetwerk bij terugkeer, ook stamverbanden en clanverbanden dragen een collectieve verantwoordelijkheid om leden van de groep op te vangen en te beschermen aangezien dit een essentieel onderdeel vormt van de Afghaanse traditie en cultuur.

Bovendien blijkt u over grond te beschikken in uw regio, een verklaring die u even later in hetzelfde onderhoud probeerde te ontkennen. Initieel verklaarde u dat uw vader regelmatig terugging naar Afghanistan om onder andere zijn grond te bezoeken die door een landbouwer werd bewerkt. U zou niet weten waar die grond precies ligt maar u bent zeker dat u grond heeft in Tizin, verklaarde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Even later in hetzelfde onderhoud sprak u uzelf echter tegen en beweerde u deze keer dat die grond vernield werd in een overstroming, hetgeen u dan even later weer tegensprak door te zeggen dat u dat eigenlijk niet weet (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Uit uw tegenstrijdige verklaringen kan aangenomen worden dat u wel grond bezit in uw dorp Tizin. Dat u niet weet waar dat ligt, is geen excuus om geen pogingen te ondernemen om de locatie daarvan te weten te komen door bijvoorbeeld uw dorpelingen of stamleden aan te spreken. Aldus dient te worden besloten dat u niet enkel over het netwerk maar ook over de nodige financiële middelen beschikt om een nieuw leven op te bouwen in uw regio in Afghanistan. Uw reis naar België zou u overigens gefinancierd hebben met het geld dat uw vader verdiende door zijn handelszaak in droge melk (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bijgevolg hebt u geen schulden moeten aangaan die u zou moeten terugbetalen bij uw terugkeer.

Verder spreekt u zowel Pashtou als Dari, de twee landstalen van Afghanistan naast uw kennis Urdu en Engels (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). U hebt ook een diploma middelbaar onderwijs. Hoewel u in Pakistan studeerde, hebt u Afghaans onderwijs gevolgd in de Afghaanse scholen in Pakistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Tijdens en na uw studies middelbaar onderwijs bleek u zich ook bijgeschoold te hebben in het Engels die u vlot spreekt alsook in informatica (zie documenten nr. 4). U bent dus een opgeleide persoon die meerdere talen spreekt. Bovendien hebt u werkervaring opgedaan zowel in de zaak van uw vader als in België (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, p. 7-8).

Uw bewering dat u bij terugkeer als spion kan worden beschouwd omwille van uw Pakistaans accent wijzigt niets aan deze beoordeling. U slaagde er immers niet in om aan te geven waarom u als spion zou gezien worden in Afghanistan. U baseert uw bewering op twee voorbeelden. In uw opvangcentrum in België zou u informatie gevraagd hebben aan Afghanen over Afghanistan met als bedoeling om zich voor te doen als iemand die er al zijn leven woonde. Ze zouden echter geweigerd hebben om u informatie te bieden (p. 16). Het is dan ook niet onbegrijpelijk dat Afghanen, die wel al hun leven in Afghanistan woonden en die zich bewust waren van uw doel, weigerden u deze informatie te geven. Bovendien blijkt u in België ook wel goede contacten te hebben met Afghanen uit uw regio, hetgeen duidelijk niet belemmerd wordt door uw Pakistaans accent. Een ander voorbeeld dat u gaf, komt uit een kort gesprek dat u met een vreemde had in Afghanistan die u ooit zei dat u van Pakistan, dus van een onrein land kwam (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Deze voorbeelden betreffen eenmalige en korte incidenten en kunnen niet tot de conclusie leiden dat u bij uw terugkeer naar Afghanistan vervolging dient te vrezen in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw accent evenmin dat u als een spion zou beschouwd worden omwille daarvan.

Daarenboven beweerde u dat u de Afghaanse cultuur niet kent, hetgeen uw terugkeer in Afghanistan zou bemoeilijken. Aan deze bewering kan het CGVS geen enkel geloof hechten. U werd immers opgevoed door twee Afghaanse ouders die wel geboren en getogen waren in Afghanistan. Zij zijn pas op latere leeftijd verhuisd naar Pakistan. U werd dus volgens de Afghaanse normen en waarden opgevoed.

Bovendien woonde u in een Afghaanse buurt in Pakistan, omgegeven door uw Afghaanse burens waardoor u dagdagelijks in contact kwam met de Afghaanse cultuur niet enkel binnen uw familie maar ook daarbuiten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Daarnaast hebt u al uw schoolloopbaan in Afghaanse scholen gevolgd, die het Afghaanse curriculum volgen. Deze gegevens spreken uw bewering de Afghaanse cultuur niet te kennen, erg tegen.

Dat u Afghanistan als land niet kent kan evenmin beschouwd worden als een ernstige belemmering voor uw terugkeer naar uw land van nationaliteit. U geeft blijk van een intelligente en zelfredzame man die in staat is om nieuwe zaken te leren en zijn eigen leven in handen te nemen. U slaagde er ook in om kennis te vergaren over uw regio om zich te kunnen voordoen als iemand die geboren en getogen is in Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17; landeninformatie nr. 1).

Rekening houdend met de vaststellingen aangaande uw verankering in de Afghaanse cultuur binnen een Afghaanse familie met nauwe banden met achtergebleven familieleden in de regio van herkomst tijdens uw leven in Pakistan, kan geoordeeld worden dat u in staat moet zijn zich aan te passen aan de Afghaanse maatschappij bij terugkeer en de aldaar geldende normen en waarden. Dat u uw gezichtshaar afschoort in Pakistan en in Afghanistan zal gedwongen worden een baard te dragen, kan op zich niet worden aanzien als een dermate essentieel element van iemands identiteit dat het hem onmogelijk is om zich aan te passen. Daarenboven is het in Afghanistan niet verplicht om een baard te dragen opgelegd door de Afghaanse nationale wetgeving. Nergens uit uw verklaringen voor het CGVS kan aldus afgeleid worden dat u bij een terugkeer naar Afghanistan niet in staat zou zijn zich er te vestigen en samen met uw netwerk een volwaardig bestaan op te bouwen.

In het licht van bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat uw terugkeer naar Afghanistan redelijk is. Het niveau van ontbering waarmee u te kampen zou hebben zou hebben bij uw terugkeer naar Afghanistan, kan desgevallens niet het niveau van ontberingen bereiken dat door artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) wordt vereist (landeninformatie nr. 6) om voor internationale bescherming in aanmerking te komen.

Gelet op het bovenstaande, met name uw netwerk, uw profiel, uw achtergrond, uw talenkennis, uw opleidingsachtergrond, uw financiële situatie en werkervaring, kan aangenomen worden dat u zich bij terugkeer redelijkerwijs in uw regio van herkomst vestigt.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in de zin artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De vluchtelingenkaarten van uw familieleden eveneens de kopie van uw eigen vluchtelingenkaart tonen aan dat u samen met uw gezin in Pakistan woonde als Afghaanse vluchteling, gegevens die hier niet ter discussie staan. De geboortecertificaten van uw zus S. en uw broer Z.U. tonen aan dat ze in Pakistan zijn geboren, hetgeen evenmin wordt betwist. De kopie van de taskara die u hebt neergelegd heeft weinig bewijswaarde aangezien Afghaanse documenten zeer gemakkelijk te verkrijgen zijn op niet-reguliere wijze (landeninformatie nr. 4). De valse taskara die u in het kader van uw eerste verzoek had neergelegd is daar een voorbeeld van. Die taskara zou u hebben opgevraagd aan uw oom die in uw dorp woont in Afghanistan. Hij zou daar een gemaakt hebben volgens de gegevens die u wilde zien op de taskara, o.a. een jongere leeftijd dan u in werkelijkheid hebt zodat u zich hier kon voordoen als een minderjarige om zoals eerder aangegeven de Belgische asiendiensten te misleiden opdat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind op u kon worden toegepast. Uw huidige taskara zou u zelf in Kabul hebben aangevraagd in 2011 (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). U kon het originele daarvan niet neerleggen omdat u dat verloren zou zijn. Het betreft dus een kopie waardoor de authenticiteit geenszins kan worden aangegaan. De attesten die u hebt neergelegd van verschillende opleidingen die u hebt gevolgd in Pakistan geven aan dat u opgeleid werd in verschillende Afghaanse scholen in Pakistan. Volgens deze attesten zou u ook voldoende Engels spreken en een bijkomende computercursus hebben gevolgd. Deze gegevens werden reeds in het bovenstaande besproken en dragen bij aan de redelijkheid van uw terugkeer. Uw verblijf in Pakistan wilde u ook bewijzen aan de hand van acht foto's waarop u afgebeeld staat in verschillende plaatsen. Aan privé-foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Uw verblijf in Pakistan wordt hoe dan ook niet betwist. Het leidt echter niet automatisch tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

De enveloppes die u hebt neergelegd voegen niets toe aan uw verklaringen. Beiden werden opgestuurd door uw broer uit Pakistan. Een daarvan werd naar het adres van een dorpsgenoot van u gestuurd die in België woont (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). U legde ook een kopie van een pagina uit uw Afghaanse paspoort neer en dit in tegenstelling tot uw initiële bewering nooit een paspoort te hebben gehad. Naast alle andere zaken zou u dit paspoort ook hebben verzwegen. U kon het paspoort niet neerleggen omdat het verboden zou zijn om een paspoort per post te sturen van Pakistan. U legt echter ook geen volledige kopie neer hoewel u er uitdrukkelijk naar werd gevraagd zowel door de protection officer als door uw advocaat (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 18). U geeft een kopie van slechts een pagina uit uw paspoort. De andere pagina's o.a. de visapagina's en pagina's die mogelijke reisstempels bevatten, legt u niet neer, hetgeen de indruk wekt dat u nog steeds zaken wilt verzwijgen aangaande uw reizen naar en verblijf in derde landen. Hoe dan ook spreekt dit paspoort uw geboorteplaats ook tegen. Uw paspoort geeft aan dat u in Kabul zou zijn geboren, terwijl uzelf verklaarde dat u in Pakistan bent geboren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dit paspoort spreekt ook uw leeftijd tegen die u opgaf bij uw aankomst in België. Er kan gelet op het bovenstaande dan ook weinig geloof aan worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4.3, (c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van “*de algemene motiveringsplicht*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het gelijkheidsbeginsel, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van verdediging en van artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten (stukken 2-4).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 10 januari 2019 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018, de COI Focus “*Afghanistan. Security situation in Kabul city*” van 24 april 2018 en het rapport “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*” van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming gelogen te hebben. Verzoeker verklaart nu dat hij een Afghaans burger is die zijn hele leven in Pakistan heeft gewoond als Afghaans vluchteling en er zelfs geboren is. Ten aanzien van Afghanistan voert verzoeker aan dat (i) hij Pashtou-woorden vermengt met Urdu-woorden en een Pakistaans accent heeft, hetgeen Afghanen niet graag horen en waardoor hij zou kunnen worden verdacht van spionage; (ii) hij Afghanistan en de Afghaanse cultuur niet kent omdat hij maar één keer kortstondig in Afghanistan is geweest; (iii) hij in Afghanistan geen huis of eigendom heeft; (iv) hij in Afghanistan geen werk zou kunnen vinden; en (v) hij de taliban en de algemene onveiligheid vreest.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij in het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming toegeeft dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming bewust valse verklaringen heeft afgelegd en valse stukken heeft voorgelegd met betrekking tot zijn geboortedatum, zijn geboorteplaats, zijn eerdere verblijfplaatsen, zijn familiesamenstelling, zijn vluchtrelaas, zijn documenten, zijn scholingsgraad, zijn vertrekdatum en zijn reisweg naar België, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zich in Afghanistan vestigt aangezien (a) hij wel degelijk over een netwerk in Afghanistan beschikt, (b) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat Afghanen in het buitenland een nauw contact onderhouden met verwanten in Afghanistan, alsook dat zij ingeval van terugkeer naar Afghanistan kunnen rekenen op de steun van familieleden en stam- en clanleden, (c) hij over grond beschikt en geen financiële moeilijkheden kende, (d) hij zowel Dari en Pashtou, alsook Udru en Engels spreekt, hij een diploma middelbaar onderwijs van de Afghaanse scholen in Pakistan behaalde, hij zich heeft bijgeschoold en hij werkervaring heeft, (e) hij niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan als spion zou kunnen worden beschouwd, (f) hij evenmin aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse cultuur niet kent, (g) zijn bewering Afghanistan als land niet te kennen geen belemmering vormt daar hij een intelligente en zelfredzaam persoon is, en (h) de ontberingen waarmee hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan zou te kampen hebben desgevallend niet het niveau van ontberingen bereiken die door artikel 3 van het EVRM wordt vereist om voor internationale bescherming in aanmerking te komen; en (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Vooreerst wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd doordat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming leugenachtige verklaringen aflegde en valse documenten voorlegde met betrekking tot tal van cruciale aspecten van zijn identiteit, achtergrond en vluchtrelaas:

“U geeft tijdens uw tweede verzoek om internationale bescherming toe niet de waarheid te hebben verteld in uw eerste verzoek aangaande uw vluchtmotieven. Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming beweerde u afkomstig te zijn uit het dorp Tizin gelegen in het zuiden van het district Surobi van de provincie Kabul. U zou daar uw volledige leven hebben gewoond.

Voor uw vertrek naar België zou u echter problemen gekend hebben met de plaatselijke taliban waarna u genoodzaakt werd om het land te ontvluchten op 29 november 2013. U kwam op 7 september 2015 in België aan.

De bovenstaande gegevens die u zowel op het CGVS als bij de RvV initieel aanvoerde, zouden echter valselijk zijn, verklaarde u bij uw tweede verzoek (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). U zou in Haripur Hazara Kamp in Khyber Pakhtunkhwa, Pakistan zijn geboren waar u samen met uw familie heel uw leven heeft gewoond voor uw komst naar België. U zou slechts een keer in uw regio in Afghanistan zijn geweest om uw taskara te laten opstellen. U zou Pakistan hebben verlaten omwille van de slechte behandeling die Afghanen daar ervaren. Uw problemen met de taliban, die reeds ongeloofwaardig werden verklaard door het CGVS in uw eerste verzoek, zouden nooit zijn voorgekomen. Documenten die u had neergelegd ter staving van deze feiten zouden dus vervalst zijn. In Pakistan zou u uw middelbare studies afgewerkt hebben in tegenstelling tot uw eerdere bewering dat u slechts acht jaar gestudeerd zou hebben in Afghanistan. U zou in totaal vijf broers en vier zussen hebben in tegenstelling tot uw initiële bewering slechts drie broers te hebben. U zou Pakistan op 5 juli 2015 hebben verlaten, terwijl u eerder verklaarde dat u Afghanistan op 29 november 2013 verliet. Dat u een jaar in Griekenland heeft gewerkt zou ook niet kloppen volgens uw gewijzigde verklaringen. U zou ook een valse geboortedatum hebben aangegeven in België. Terwijl u zich bij uw aankomst in België voordeed als 16 jaar en 8 maand oud, zou u toen eigenlijk 21 jaar oud zijn geweest. Heden bent u 24 jaar oud. Overigens beweerde u nooit een paspoort te hebben gehad terwijl u in onderhavig verzoek een kopie van de identificatiepagina van uw Afghaanse paspoort neerlegt (Verklaring Volgend Verzoek). Aldus dient te worden vastgesteld dat u op tal van aspecten (geboortedatum, geboorteplaats, eerdere verblijfplaatsen, familiesamenstelling, asielrelaas, documenten, scholingsniveau, vertrekdatum uit uw land en reisweg naar België) bewust valse verklaringen heeft afgelegd om de Belgische asielinstantie te misleiden, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt. Pas nadat uw eerste verzoek zowel door het CGVS als door de RvV werd afgewezen, hebt u uw verklaringen aangepast. U hebt er ook niet voor teruggedeinsd om deze valse verklaringen te staven in het kader van uw beroepsprocedure voor de RvV."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Hij bevestigt immers enkel het leugenachtig karakter van zijn verklaringen afgelegd ten tijde van zijn eerste verzoek om internationale bescherming (p. 2). Nochtans dient rekening te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich; één onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het feit dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde en valse documenten voorlegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, alsook tijdens zijn beroepsprocedure bij de Raad, toont aan dat verzoeker bewust en moedwillig de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden. Deze vaststelling alleen al doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtrelaas.

Hoe dan ook, het door verzoeker aangevoerde vluchtrelaas, in zoverre er geloof aan zou kunnen worden gehecht, is niet van aard om te besluiten dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming, zoals hierna zal blijken.

2.3.2.4. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land*

waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, moet de “*nationaliteit*” begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, “*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*”, Genève, 1979, heruitgave, 1992, pagina 22, § 87).

Gezien het voorgaande, dient de door verzoeker aangevoerde nood aan internationale bescherming te worden beoordeeld ten aanzien van Afghanistan. Ten aanzien van Afghanistan voert verzoeker aan dat (i) hij Pashtou-woorden vermengt met Urdu-woorden en een Pakistaans accent heeft, hetgeen Afghanen niet graag horen en waardoor hij zou kunnen worden verdacht van spionage; (ii) hij Afghanistan en de Afghaanse cultuur niet kent omdat hij maar één keer kort in Afghanistan is geweest; (iii) hij in Afghanistan geen huis of eigendom heeft; (iv) hij in Afghanistan geen werk zou kunnen vinden; en (v) hij de Taliban en de algemene onveiligheid vreest.

Zoals hierna blijkt, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op terechte en pertinente wijze dat verzoekers vrees ten aanzien van Afghanistan ongegrond is en dat een terugkeer naar Afghanistan in zijn hoofde redelijk is.

2.3.2.5. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat het feit dat verzoeker nog nooit in Afghanistan heeft gewoond, op zich niet kan leiden tot het toekennen van internationale bescherming of tot het besluit dat een terugkeer naar dit land onredelijk zou zijn. Dienaangaande voert de commissaris-generaal terecht aan dat (i) verzoeker wel degelijk over een netwerk in Afghanistan beschikt, (ii) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat Afghanen in het buitenland een nauw contact onderhouden met verwanten in Afghanistan, alsook dat zij ingeval van terugkeer naar Afghanistan kunnen rekenen op de steun van familieleden en stam- en clanleden, (iii) verzoeker over grond beschikt en geen financiële moeilijkheden kende, (iv) verzoeker zowel Dari en Pashtou, alsook Urdu en Engels spreekt, hij een diploma middelbaar onderwijs van de Afghaanse scholen in Pakistan behaalde, hij zich heeft bijgeschoold en hij werkervaring heeft, (v) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan als spion zou kunnen worden beschouwd, (vi) verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse cultuur niet kent, (vii) verzoekers bewering Afghanistan als land niet te kennen geen belemmering vormt daar hij een intelligente en zelfredzaam persoon is, en (viii) de ontberingen waarmee verzoeker ingeval van terugkeer naar Afghanistan zou te kampen hebben desgevallend niet het niveau van ontberingen bereiken die door artikel 3 van het EVRM wordt vereist om voor internationale bescherming in aanmerking te komen.

2.3.2.6. Vervolgens dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de motivering van de commissaris-generaal een ander licht te werpen.

2.3.2.6.1. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verzoekschrift, p. 6-7), dient er vooreerst op gewezen dat de precedentenwerking in het Belgisch recht niet wordt aanvaard en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

Bovendien hebben de aangehaalde arresten betrekking op de toepassing van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, terwijl *in casu* geenszins toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief. De beoordeling *in casu* betreft immers niet het geval waarin verzoeker een gegronde vrees voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk zou maken en waarbij hij aan deze vervolging of deze ernstige schade zou kunnen ontkomen door zich elders te vestigen. Integendeel, verzoeker maakt de door hem aangevoerde vrees voor vervolging en/of het aangevoerde reëel risico op ernstige schade niet aannemelijk.

2.3.2.6.2. Verder voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid. Hij stelt dat hij behoort tot een bepaalde sociale groep, *“namelijk Afghaanse jongeman die lang verblijf in Pakistan kent die normen en tradities die in de Afghaanse samenleving heersen, bij terugkeer naar Afghanistan zal schenden”*. Hij meent dat hij zeer concreet is geweest in verband met zijn vrees ten aanzien van Afghanistan, daar hij uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij de Afghaanse cultuur niet kent.

Dienaangaande dient erop gewezen dat het louter niet kennen van een cultuur op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In de bestreden beslissing wordt op pertinente en concrete wijze gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering de Afghaanse cultuur niet te kennen:

“Daarenboven beweerde u dat u de Afghaanse cultuur niet kent, hetgeen uw terugkeer in Afghanistan zou bemoeilijken. Aan deze bewering kan het CGVS geen enkel geloof hechten. U werd immers opgevoed door twee Afghaanse ouders die wel geboren en getogen waren in Afghanistan. Zij zijn pas op latere leeftijd verhuisd naar Pakistan. U werd dus volgens de Afghaanse normen en waarden opgevoed. Bovendien woonde u in een Afghaanse buurt in Pakistan, omgegeven door uw Afghaanse burens waardoor u dagdagelijks in contact kwam met de Afghaanse cultuur niet enkel binnen uw familie maar ook daarbuiten (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Daarnaast hebt u al uw schoolloopbaan in Afghaanse scholen gevolgd, die het Afghaanse curriculum volgen. Deze gegevens spreken uw bewering de Afghaanse cultuur niet te kennen, erg tegen.”

Daaromtrent komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, waar hij stelt: *“Het feit dat verzoeker opgevoed is door twee Afghaanse ouders die wel geboren en getogen zijn in Afghanistan, impliceert geenszins dat verzoeker – door zijn verblijf in Pakistan- alle tradities en normen van de Afghaanse samenleving kent.”* Dat de commissaris-generaal zich zou baseren *“op allerlei aannames”*, is allerminst correct: uit de hiervoor geciteerde motivering blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal zich voor zijn oordeel heeft gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en dus geenszins bepaalde *“aannames”* zou hebben gehanteerd. Bovendien kan bezwaarlijk worden aangenomen dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan enkel redelijk zou zijn wanneer hij, zo dit al mogelijk zou zijn, alle tradities en normen van de Afghaanse samenleving kent. Het komt aan verzoeker toe aan te tonen dat zijn kennis van deze tradities en normen dermate beperkt is dat een terugkeer naar Afghanistan in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade met zich zou meebrengen. Uit de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker hier geenszins in slaagt.

Het verwijzen naar en citeren uit rapporten betreffende de terugkeer van Afghanen naar hun land van herkomst (verzoekschrift, stukken 2-4) volstaat evenmin om aan te tonen dat een terugkeer naar Afghanistan in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou meebrengen; verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade immers *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon kan hiertoe niet volstaan. Bovendien kan uit het feit dat een schending van bepaalde normen van de Afghaanse samenleving mogelijkerwijze zou kunnen voorvallen (verzoekschrift, p. 10) op zich evenmin blijken dat er dan meteen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De voorbeelden die verzoeker aanhaalt (verzoekschrift, p. 10) zijn niet van toepassing op verzoekers individueel geval en vormen dan ook een bijkomende indicatie dat de door hem aangehaalde rapporten geen betrekking hebben op zijn persoon en enkel algemene informatie bevatten die op zich niet volstaat om de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. Waar verzoeker citeert uit het rapport *“Afghanistan: situation of young male ‘Westernised’ returnees o Kabul”* (verzoekschrift, p. 11), dient er bovendien op gewezen dat verzoeker nooit eerder problemen aanhaalde omwille van zijn verblijf in het Westen, alsmede dat hij deze problemen *in concreto* dient aan te tonen terwijl hij in zijn verzoekschrift opnieuw niet verder komt dan te citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon.

Waar hij dienaangaande in zijn verzoekschrift stelt: *“Het rapport ‘Westernised returnees to Kabul’ kan ook toepassing vinden in verzoekers geval. Verzoekster is immers ‘anders’ of kan ‘anders’ worden aanzien.”* (sic), kan hij evenmin worden bijgetreden. Een rapport in verband met verwesterde Afghaanse jongeren die terugkeren naar Kabul kan niet zomaar *mutatis mutandis* worden vergeleken met de situatie van verzoeker, die zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar België in Pakistan heeft gewoond in een Afghaanse familie, omgeven door Afghaanse burens en met onderwijs in Afghaanse scholen in Pakistan.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, kan verzoeker dan ook allerminst worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift besluit dat het vaststaat dat hij tot een bepaalde sociale groep behoort.

2.3.2.6.3. Verder stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift:

“Hoe verzoeker, die geboren en getogen is in Pakistan, zich in Afghanistan kan aanpassen aan de Afghaanse maatschappij bij zijn terugkeer is voor verzoeker een raadsel. De verwerende partij houdt ten onrechte weinig rekening met verzoekers hechte band met Pakistan. De verwerende partij betwist overigens niet dat verzoeker Afghanistan als land niet kent, wat natuurlijk een ernstige belemmering is voor zijn terugkeer naar Afghanistan. Het feit dat hij intelligente en zelfredzame man is die in staat is om nieuwe zaken te leren en zijn eigen leven in hand te nemen is een motivering die ingaat tegen verzoekers verklaringen waarbij hij de belemmeringen uiteenzette (sic).”

Dienaangaande dient erop gewezen dat het loutere feit een land niet (goed) te kennen op zich niet betekent dat men zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade ten aanzien van dit land. In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht op gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij Afghaanse landgenoten om informatie vroeg teneinde zich in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming ten aanzien van de Belgische asielinstanties valselijk te kunnen voordoen als een persoon die steeds in Afghanistan heeft gewoond, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker in staat is om de nodige kennis over zijn land van nationaliteit op te doen teneinde er zich te kunnen vestigen. Dat verzoeker geen kennis zou hebben over Afghanistan, valt bovendien niet te rijmen met zijn verklaring dat hij in Pakistan opgroeide in een Afghaanse gezin, omgeven door Afghaanse burens en dat hij onderwijs volgde in Afghaanse scholen in Pakistan.

Het hiervoor geciteerde verweer uit het verzoekschrift betreft dan ook niet meer dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze gevolgtrekkingen onjuist zou zijn. Dergelijk verweer is allerminst ernstig.

2.3.2.6.4. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Afghanistan kan terugvallen op de ondersteuning van een netwerk van familieleden en stam- en clanleden:

“In casu blijkt u nog steeds over een netwerk in Afghanistan te beschikken, waarmee u in contact bent en dat u kan steunen bij een terugkeer. Uw maternale oom en diens gezin wonen in uw dorp Tizin. Met uw maternale oom bent u nog steeds in contact vanuit België. Zowel in het kader van uw eerste als van uw tweede verzoek hebt u aan hem documenten opgevraagd, hetgeen hij dan per post opgestuurd heeft uit Afghanistan. Om vlotter te kunnen telefoneren met u, komt hij zelfs naar het centrum van het district waar een betere signaalontvangst mogelijk is. Toen u enkele jaren geleden naar uw regio ging om uw taskara te laten opstellen, hebt u ook bij hem gelogeed. Uw intussen overleden vader ging vroeger ook regelmatig terug naar Afghanistan om deel te nemen aan trouwfeesten, begrafenissen, om zijn gronden te bezoeken of om zijn taskara te laten maken. Dan logeerde hij ook bij uw maternale oom (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Aldus kan vastgesteld worden dat u met uw oom een goede vertrouwensband hebt, waarbij kan aangenomen worden dat uw oom u bijgevolg kan helpen om u in uw regio van herkomst te vestigen. Naast uw oom en diens gezin blijkt u ook in contact te zijn met nog andere mensen die in Surobi wonen, van wie u informatie vergaarde over die regio om zich te kunnen voordoen als iemand rechtstreeks afkomstig van deze regio zoals u deed tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). U verklaarde ook nog dat heel uw stam naar Pakistan verhuisde tijdens de oorlog in de jaren ‘80. Een deel daarvan zou al teruggekeerd zijn naar Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12). Zelfs in België zou u in contact zijn met mensen uit Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Uw verloofde die in Pakistan woont, zou ook afkomstig zijn uit Tizin (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Aldus dient te worden besloten dat u bij terugkeer op een uitgebreid netwerk, zoals uw stamleden, kan rekenen dat uw hervestiging in uw regio kan vergemakkelijken.

Hierbij aansluitend dient te worden toegevoegd dat uw familie ongeveer dertig jaar geleden naar Pakistan zou zijn verhuisd omwille van de bombardementen die voorkwamen tijdens de Sovjet-Russische invasie van Afghanistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Deze motieven hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie. Er was echter geen sprake van een persoonlijke vervolging of een persoonlijke bedreiging van uw familieleden. Bijgevolg ging uw vader die in 2013 overleed, regelmatig terug naar Afghanistan, hetgeen ook aantoont dat hij geen vrees voor terugkeer had t.o.v. Afghanistan. Uzelf ging ook naar Afghanistan om uw taskara te laten opstellen, hetgeen uw vrees voor uw land van nationaliteit tegenspreekt.

Voorts, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat Afghanen in het buitenland nauw contact onderhouden met verwanten in Afghanistan, dat bevestigde u door middel van uw verklaringen. Dat betekent dat alleenstaande Afghaanse mannen bij hun terugkeer naar Afghanistan over het algemeen kunnen rekenen op hun bestaande netwerk in het land. Het uitgebreide familiale netwerk kan beschouwd worden als een economische eenheid waarbinnen de mannen van de familiegroep leden van hun netwerk ondersteunen. Niet alleen kunnen Afghaanse mannelijke individuen rekenen op hun familienetwerk bij terugkeer, ook stamverbanden en clanverbanden dragen een collectieve verantwoordelijkheid om leden van de groep op te vangen en te beschermen aangezien dit een essentieel onderdeel vormt van de Afghaanse traditie en cultuur.”

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal ten onrechte voorhoudt dat verzoekers maternale oom in Afghanistan waarmee hij nog contact heeft hem kan helpen om zich in zijn regio van herkomst te vestigen. Verzoeker stelt dienaangaande als volgt in zijn verzoekschrift: “Vooreerst is verzoeker niet geconfronteerd met deze stelling. Verzoeker betwist ook dat zijn oom hem kan ondersteunen en betwist ook de goede vertrouwensband. Nu de verwerende partij dit onderdeel ernstig neemt, diende ze dan ook verzoeker op degelijke wijze te horen. De verwerende partij heeft aldus minstens de hoorplicht tezamen met het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.”

Met betrekking tot verzoekers verweer dat hij niet zou zijn geconfronteerd met het motief in de bestreden beslissing dat hij kan worden geacht te kunnen rekenen op de steun van zijn maternale oom bij zijn vestiging in Afghanistan, dient er vooreerst op gewezen dat artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet onder meer bepaalt als volgt:

“§ 1. De ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt tijdens het persoonlijk onderhoud, bedoeld in artikel 57/5ter, schriftelijk nota van de verklaringen afgelegd door de verzoeker om internationale bescherming. De notities van het persoonlijk onderhoud vormen een getrouwe weergave van de vragen die aan de verzoeker werden gesteld en van zijn antwoorden en bevatten minstens de bij koninklijk besluit bepaalde gegevens.

§ 2. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen. De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.

§ 3. De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen opmerkingen bezorgen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Deze opmerkingen worden schriftelijk in de proceduretaal aan de Commissaris-generaal meegedeeld.

De Commissaris-generaal onderzoekt deze opmerkingen alvorens een beslissing te nemen in verband met het verzoek om internationale bescherming, voor zover :

1° de aanvraag van een kopie bedoeld in paragraaf 2 de Commissaris-generaal bereikt binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud, en

2° de opmerkingen de Commissaris-generaal bereiken binnen acht werkdagen na de betekening van de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat.

Als de cumulatieve voorwaarden bedoeld in het derde lid niet vervuld zijn, onderzoekt de Commissaris-generaal de meegedeelde opmerkingen op voorwaarde dat deze hem ten laatste de werkdag vóór het nemen van de beslissing betreffende het verzoek om internationale bescherming bereiken.

De verzoeker om internationale bescherming, wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag vóór het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming, geen enkele opmerking de Commissaris-generaal heeft bereikt.

Als de opmerkingen die de Commissaris-generaal in voorkomend geval hebben bereikt, slechts betrekking hebben op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities.

[...]

Verzoeker heeft wel degelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontvangen (administratief dossier, stuk 4), doch hij heeft nagelaten enige opmerking over deze notities aan de commissaris-generaal te bezorgen op de werkdag voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing. Ingevolge het gestelde in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, wordt verzoeker geacht in te stemmen met de inhoud van deze notities. Het enkele gegeven dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud verzoeker niet meteen confronteerde met de vaststelling dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een goede band heeft met zijn in Afghanistan verblijvende maternale oom en dat kan worden aangenomen dat deze oom hem ondersteunt bij zijn vestiging in Afghanistan, zo dit al mogelijk is tijdens het persoonlijk onderhoud, doet geen afbreuk aan het feit dat deze vaststelling pertinent is. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder komt dan het tegenspreken van deze vaststelling zonder *in concreto* uiteen te zetten waarom deze vaststelling onjuist zou zijn, is niet ernstig. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker stelt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet werd geconfronteerd met de vaststelling dat hij nog contact heeft met andere mensen die afkomstig zijn uit Surobi. Dat deze mensen in België verblijven, betekent niet dat hij niet eveneens mede op hun netwerk in Afghanistan zou kunnen steunen ingeval van vestiging in Afghanistan. Het enkele feit dat verzoeker is geboren en getogen in Pakistan, verhindert op zich evenmin dat hij contact heeft met mensen uit Surobi; dit betreft immers de regio van herkomst van zijn ouders, met wie hij, omgeven door andere Afghanen, opgroeide in Pakistan, alwaar hij ook Afghaanse scholen attendeerde, zodat het allerminst onredelijk voorkomt te stellen dat verzoeker connecties heeft in Afghanistan, weze het rechtstreeks dan wel via familie, vrienden en/of kennissen. In het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker een beroep doet op deze connecties alvorens zich te wenden tot internationale bescherming vanwege België.

Verder stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“Het feit dat verzoekers stam naar Pakistan verhuisde tijdens de oorlog in de jaren '80 en dat een deel daarvan teruggekeerd is naar Tizin, impliceert geenszins dat deze -weliswaar – grote stam in aanmerking kan worden genomen als een gewillig familielid. De verwerende partij miskent bovendien de omstandigheden van terugkeerders en hun precaire financiële situatie, daargelaten dat het geenszins vaststaat dat verzoeker steun zou kunnen rekenen van zijn stam. De stelling van de verwerende partij is geenszins concreet en gaat uit van verkeerde hypothese.”

Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat uit het buitenland terugkerende Afghanen veelal kunnen rekenen op de steun van een familiaal netwerk, alsook op steun vanwege clan- en stamleden. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat de informatie in het administratief dossier onjuist en/of achterhaald zou zijn. Voorts maakt verzoeker allerminst *in concreto* aannemelijk dat hij, zijn familie en/of zijn stam- en clanleden zich in een precaire financiële situatie zouden bevinden; dit betreft dan ook slechts een blote bewering. Overigens komt het allerminst aan de Belgische asielinstanties toe om *in casu* bij verzoekers concrete familie-, stam- en clanleden te informeren of zij verzoeker al dan niet kunnen ondersteunen ingeval van vestiging in Afghanistan. In beginsel ligt de bewijslast immers op verzoekers schouders en komt het niet aan de asielinstanties toe de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Voorts doet het loutere gegeven dat verzoeker is geboren en getogen in Pakistan op zich geen afbreuk aan de voormelde informatie in het administratief dossier. Temeer daar hoger reeds meermaals is komen vast te staan dat verzoeker in Pakistan opgroeide in een Afghaans gezin, omgeven door andere Afghanen en met scholing in Afghaanse scholen in Pakistan.

2.3.2.6.5. Terecht motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing verder dat verzoeker in Afghanistan over grond beschikt en dat hij over de nodige financiële middelen beschikt om er een bestaan op te bouwen:

“Bovendien blijkt u over grond te beschikken in uw regio, een verklaring die u even later in hetzelfde onderhoud probeerde te ontkennen. Initieel verklaarde u dat uw vader regelmatig terugging naar Afghanistan om onder andere zijn grond te bezoeken die door een landbouwer werd bewerkt. U zou niet weten waar die grond precies ligt maar u bent zeker dat u grond heeft in Tizin, verklaarde u (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Even later in hetzelfde onderhoud sprak u uzelf echter tegen en beweerde u deze keer dat die grond vernield werd in een overstroming, hetgeen u dan even later weer tegensprak door te zeggen dat u dat eigenlijk niet weet (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Uit uw tegenstrijdige verklaringen kan aangenomen worden dat u wel grond bezit in uw dorp Tizin. Dat u niet weet waar dat ligt, is geen excuus om geen pogingen te ondernemen om de locatie daarvan te weten te komen door bijvoorbeeld uw dorpingen of stamleden aan te spreken. Aldus dient te worden besloten dat u niet enkel over het netwerk maar ook over de nodige financiële middelen beschikt om een nieuw leven op te bouwen in uw regio in Afghanistan. Uw reis naar België zou u overigens gefinancierd hebben met het geld dat uw vader verdiende door zijn handelszaak in droge melk (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Bijgevolg hebt u geen schulden moeten aangaan die u zou moeten terugbetalen bij uw terugkeer."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande aan als volgt:

"Voorts stelt de verwerende partij dat verzoeker over grond beschikt in zijn regio, doch betwist zij niet dat verzoeker niet weet waar dit grond precies ligt. Ten onrechte stelt de verwerende partij dat verzoekers verklaringen omtrent de grond tegenstrijdig zijn, blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij weinig informatie heeft over deze gronden. Het enige dat hij weet is dat deze grond blijkbaar werd 'vernield' bij een overstroming."

Ongeacht of al dan niet wordt betwist of verzoeker niet precies weet waar de grond is gelegen, wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker een gedegen poging onderneemt om de precieze locatie van deze grond te achterhalen. Het tart alle redelijkheid dat verzoeker internationale bescherming zou moeten worden toegekend louter omdat hij zou nalaten de grond van zijn vader in Afghanistan te lokaliseren. Verder zijn verzoekers verklaringen over deze grond allermint coherent: waar hij eerst verklaart dat hij zeker weet dat zijn vader grond heeft in Tizin (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6), verklaart hij later dat deze grond werd vernield in een overstroming, waarop hij vervolgens stelt het eigenlijk niet te weten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Dat verzoeker deze incoherenties in zijn verzoekschrift tracht te minimaliseren door te stellen dat hij weinig over de grond weet en dat hij enkel weet dat ze werd vernield in een overstroming, is allermint ernstig.

2.3.2.6.6. Eveneens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers talenkennis, scholing en werkervaring hem bij zijn eventuele vestiging in Afghanistan ten goede komen:

"Verder spreekt u zowel Pashtou als Dari, de twee landstalen van Afghanistan naast uw kennis Urdu en Engels (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). U hebt ook een diploma middelbaar onderwijs. Hoewel u in Pakistan studeerde, hebt u Afghaans onderwijs gevolgd in de Afghaanse scholen in Pakistan (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Tijdens en na uw studies middelbaar onderwijs bleek u zich ook bijgeschoold te hebben in het Engels die u vlot spreekt alsook in informatica (zie documenten nr. 4). U bent dus een opgeleide persoon die meerdere talen spreekt. Bovendien hebt u werkervaring opgedaan zowel in de zaak van uw vader als in België (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, p. 7-8)."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift aanvoert dat de commissaris-generaal onvoldoende heeft onderzocht in welke mate verzoeker Dari spreekt, dient erop gewezen dat verzoeker zelf verklaarde Dari te spreken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Bovendien toont hij allermint aan dat een beperkte kennis van het Dari hem zou verhinderen om in Afghanistan een leven op te bouwen of dat dit element anderszins een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde zou meebrengen. Wat betreft zijn arbeidsmogelijkheden in Afghanistan, komt verzoeker niet verder dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon (verzoekschrift, p. 15-16) en dan ook niet kan volstaan om *in concreto* aan te tonen dat hij in Afghanistan geen werk zou kunnen vinden, temeer gelet op de werkervaring die hij reeds opdeed in Pakistan en in België. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op algemene informatie met betrekking tot de terugkeer van Afghanen die in Europa zijn opgeleid (verzoekschrift, p. 23), dient erop gewezen dat deze informatie *in casu* irrelevant is aangezien verzoeker verklaarde in Pakistan te zijn opgeleid op Afghaanse scholen.

2.3.2.6.7. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker niet aantoonde dat hij als een spion zou kunnen worden beschouwd omwille van zijn Pakistaans accent:

"Uw bewering dat u bij terugkeer als spion kan worden beschouwd omwille van uw Pakistaans accent wijzigt niets aan deze beoordeling. U slaagde er immers niet in om aan te geven waarom u als spion zou gezien worden in Afghanistan. U baseert uw bewering op twee voorbeelden. In uw opvangcentrum in België zou u informatie gevraagd hebben aan Afghanen over Afghanistan met als bedoeling om zich voor te doen als iemand die er al zijn leven woonde."

Ze zouden echter geweigerd hebben om u informatie te bieden (p. 16). Het is dan ook niet onbegrijpelijk dat Afghanen, die wel al hun leven in Afghanistan woonden en die zich bewust waren van uw doel, weigerden u deze informatie te geven. Bovendien blijkt u in België ook wel goede contacten te hebben met Afghanen uit uw regio, hetgeen duidelijk niet belemmerd wordt door uw Pakistaans accent. Een ander voorbeeld dat u gaf, komt uit een kort gesprek dat u met een vreemde had in Afghanistan die u ooit zei dat u van Pakistan, dus van een onrein land kwam (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Deze voorbeelden betreffen eenmalige en korte incidenten en kunnen niet tot de conclusie leiden dat u bij uw terugkeer naar Afghanistan vervolging dient te vrezen in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van uw accent evenmin dat u als een spion zou beschouwd worden omwille daarvan.”

Nogmaals komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, waar hij in zijn verzoekschrift voorhoudt: *“Ten onrechte stelt de verwerende partij dat deze voorbeelden eenmalige en korte incidenten betreffen die niet tot de conclusie kunnen leiden dat hij bij zijn terugkeer naar Afghanistan vervolging dient te vrezen in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van zijn accent en gedrag.”* Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat de door hem tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangehaalde voorbeelden geen eenmalige en korte incidenten zijn. Waar verzoeker nog verwijst naar algemene informatie in verband met moeilijkheden die personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen ondervinden (verzoekschrift, p. 14-15), dient er nogmaals op gewezen dat verzoeker de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar dergelijke algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet kan volstaan.

2.3.2.7. Met betrekking tot de door verzoeker in het kader van onderhavig tweede verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De vluchtelingenkaarten van uw familieleden eveneens de kopie van uw eigen vluchtelingenkaart tonen aan dat u samen met uw gezin in Pakistan woonde als Afghaanse vluchteling, gegevens die hier niet ter discussie staan. De geboortecertificaten van uw zus S. en uw broer Z.U. tonen aan dat ze in Pakistan zijn geboren, hetgeen evenmin wordt betwist. De kopie van de taskara die u hebt neergelegd heeft weinig bewijswaarde aangezien Afghaanse documenten zeer gemakkelijk te verkrijgen zijn op niet-reguliere wijze (landeninformatie nr. 4). De valse taskara die u in het kader van uw eerste verzoek had neergelegd is daar een voorbeeld van. Die taskara zou u hebben opgevraagd aan uw oom die in uw dorp woont in Afghanistan. Hij zou daar een gemaakt hebben volgens de gegevens die u wilde zien op de taskara, o.a. een jongere leeftijd dan u in werkelijkheid hebt zodat u zich hier kon voordoen als een minderjarige om zoals eerder aangegeven de Belgische asiendiensten te misleiden opdat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind op u kon worden toegepast. Uw huidige taskara zou u zelf in Kabul hebben aangevraagd in 2011 (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). U kon het originele daarvan niet neerleggen omdat u dat verloren zou zijn. Het betreft dus een kopie waardoor de authenticiteit geenszins kan worden aangegaan. De attesten die u hebt neergelegd van verschillende opleidingen die u hebt gevolgd in Pakistan geven aan dat u opgeleid werd in verschillende Afghaanse scholen in Pakistan. Volgens deze attesten zou u ook voldoende Engels spreken en een bijkomende computercursus hebben gevolgd. Deze gegevens werden reeds in het bovenstaande besproken en dragen bij aan de redelijkheid van uw terugkeer. Uw verblijf in Pakistan wilde u ook bewijzen aan de hand van acht foto's waarop u afgebeeld staat in verschillende plaatsen. Aan privé-foto's kan geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Uw verblijf in Pakistan wordt hoe dan ook niet betwist. Het leidt echter niet automatisch tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De enveloppes die u hebt neergelegd voegen niets toe aan uw verklaringen. Beiden werden opgestuurd door uw broer uit Pakistan. Een daarvan werd naar het adres van een dorpsgenoot van u gestuurd die in België woont (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). U legde ook een kopie van een pagina uit uw Afghaanse paspoort neer en dit in tegenstelling tot uw initiële bewering nooit een paspoort te hebben gehad. Naast alle andere zaken zou u dit paspoort ook hebben verzwegen. U kon het paspoort niet neerleggen omdat het verboden zou zijn om een paspoort per post te sturen van Pakistan. U legt echter ook geen volledige kopie neer hoewel u er uitdrukkelijk naar werd gevraagd zowel door de protection officer als door uw advocaat (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 18). U geeft een kopie van slechts een pagina uit uw paspoort.

De andere pagina's o.a. de visapagina's en pagina's die mogelijke reisstempels bevatten, legt u niet neer, hetgeen de indruk wekt dat u nog steeds zaken wilt verzwijgen aangaande uw reizen naar en verblijf in derde landen. Hoe dan ook spreekt dit paspoort uw geboorteplaats ook tegen. Uw paspoort geeft aan dat u in Kabul zou zijn geboren, terwijl uzelf verklaarde dat u in Pakistan bent geboren (CGVS Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Dit paspoort spreekt ook uw leeftijd tegen die u opgaf bij uw aankomst in België. Er kan gelet op het bovenstaande dan ook weinig geloof aan worden gehecht." Dienaangaande voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde rapporten (stukken 2-4) kan nogmaals worden herhaald dat deze rapporten louter algemene informatie bevatten die geen betrekking heeft op zijn persoon en die aldus niet volstaat teneinde de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken.

2.3.2.8. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.9. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld als volgt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van

veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat de provincie Kabul in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen "high profile" doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

In zoverre de door verzoeker (verzoekschrift, stukken 2-4) en door de commissaris-generaal (rechtsplegingsdossier, stuk 7) bijgebrachte informatie betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Kabul, kan deze geen ander licht werpen op de hiervoor geciteerde analyse, die immers betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de provincie Kabul. Uit de overige informatie bijgebracht door de commissaris-generaal (rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat voormelde analyse heden nog steeds correct en actueel is. Aldus wordt deze analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER